

quod absit, me ipsa consorte mea, superstite sine liberis decedere contingat, tunc ipsa et heredes sui premissa bona omnia, iure perpetuo irreuocabiliter possidebunt, si vero ipsam me superstite absque liberis inter nos procreatur [o: —tis] quod Deus auertat mori contingat, tunc donacio ista simpliciter et absolute, ad me et heredes meos, iure pristino reuertatur. In cuius rei euidenciam peto presentes sigilla [o: —is] honorabilium virorum Dominorum, Caroli Dei gracia Episcopi Lincopensis, Svnonis Joansson, nec non armigerorum, Sigmundi Pæthersson, Æringisli Pæthersson vna cum sigillo meo proprio roborari. Datum Anno Domini. M. CCC. XX. sexto.

Sigillen: Biskopens samt Sune Jonssons (båt), Sigmund Peterssons (båt), och Carl Djekns eget sigill (bjelke) äro afritade under afskriften.

2550.

1326 d. 1 Jan.

MAGNUS FLUGA, SUNE GUNNESSON m. fl. gifva försäkran, att Harald Nööt icke skall lägga hinder mot Nils Saltessons enkas, Sigrids, gåfva af gods i Konungssäter till hennes son Johan.

L. Sparres saml. afskr. i K. Riks-Arch. Sign. J. 7. f. 297. v.

Omnibus presens scriptum cernentibus. MAGNUS FLUGA SUNO GUNNASSON, AMBERNUS PERSON NICOLAUS TOMASSON, et HARALDUS JNGEMARSSON, Salutem in domino sempiternam. Nouerint vniversi quod recognoscimus nos vera fide, promississe et dixisse quod Haraldus dictus nøøt bona que Sigrith relictæ Nicolai Saltasson filio suo Johanni nøøt, dedit, nunquam debet impedire, scilicet [o: sed?] sicut in litteris patentibus super illa bona videlicet in Kunungasætter sita compositis declaratur tenere debet, vtique obseruare, et nunquam contradicere, quocumque modo. In cuius rei testimonium sigilla nostra presentibus sunt appensa. Datum Anno Domini M. CCC. XX. sexto. die circumsionis domini nostri Jesu christi.

Fem sigill, mer eller mindre ofullständiga, finnas afritade under brevet.

2551.

(1326 d. 5 Jan.) *

Stockholm.

Drotset KNUT JONSSON förbjuder invånarne i Alir i Helsingland, att vidare ofreda inbyggarna på Konungens skog Ödmorden, och befaller, att hvad som orättvisligen blifvit dem fråntaget skall återställas.

Vidim. afskr på perg. i Skogs kyrka i Helsingland **).

KANU[RUS IOANSSON jllustris regis swecie] et Noruegie dapifer Omnibus rusticis aliir jnhabitantibus jn domino dileccionem et [salutem Per litteras vene-

*) Dateringen bestämmes af den öfversättning af samma dokument, som här näst efter intages.

***) Ur en af Riks-Rådet Gustaf Arfvidsson (Sparre) omkring medlet af 1300-talet utgifven vidim. Brevet har, förmodligen genom rättors åverkan, flera lakuner, hvilka jag inom

venerabilis in] christo patris domini olavi dei gracia archiepiscopi vpsalensis. et discreti viri johannis ingim[arsson Stocholmis vigilia epiphanie] domini jntelleximus quosdam silue domini regis dicte æmordh jncolas, fuisse grauiter co[ram ipsis questos] se [mo]lestationibus quorundam parochianorum hanabo, et sydhralum, jnhabitancium, et ibi circumquaque [non solum ve]rborum, . . . verum eciam verberum jn locis sibi rite et legittime deputatis, quieta et pacifica mansione posse nullatenus habitare quare volumus ac ex parte domini nostri regis firmiter precipimus et mandamus quatenus nequis vestrum ipsos inposterum causis aliquibus jniustis presumat inpetere vel turbare, precipimus eciam jntegre restitui que ab ipsis jniuste sunt ablata. prout graciam domini nostri regis premissi dil[igere volue]ritis i[n]offensam et] penam pecuniariam quatragesima marcharum euitare, Datum anno domini M^o[CCC^o XXVI° loco et die supra]dictis.

2552.

1326 d. 5 Jan.

Stockholm.

Öfversättning af nästföregående bref, med inflickadt tillägg af Bergviks sockens gränsbestämning.

Öfvers. på papper från 1400-talet i Skogs kyrka i Helsingland*)

KNWTH IOANSSON wælborens konungx, herre magnis swergis ok norgis hoffmæstharæ Sændher allom bondhom aliir inbyggjandhom, kerlik ii warom herra ok helso Aff werdogx ii gudhi faders herre olaffs aff gudz nadh ærkiæbiscops ii wpsala, ok beskedelikx mansz hanis ingemarsson wars herre konungxsins æmbitszman ii helsingalandh breff Pa helga thre konungha affthon i stokholm, wudherstodom wi, nogra wars herre konungxsins skogh som kallas ødmordh inbyggjaræ swarlika haffua for thom klagath Ath sör noghra soknamæn. hanaboo ok sydrala inbyggjandhæ ok ther om kringh omak ok bedrøffuilsæ, ey ath enasth med ordhom, wthan iamwel med huggwm. i rwmwm thøm rættheligha ok laglika tiilskikkadhom ingaledis faa roligha ok fridhligha inbyggja., som ær a norræ sidhinna tiil hadhe hampnes. A

klammer gissningsvis sökt supplerat. Årtalen, så väl i vidimationen som i Drotsets bref, äro borta.

*) Det kan icke betvivlas att detta dokument är en öfversättning af det nästföregående, ehuru öfversättaren upplysningsvis ur något annat bref (förmodligen Ärkebiskop Olofs af den 16 Dec. 1327) inflickat uppgiften på Bergviks sockens gränser. Detta kunde så mycket hellre ske, som öfversättningen icke är vidimerad. I Skogs kyrkas archiv förvaras en annan afskrift på Svenska från år 1602 eller 1603, förmodligen tagen efter ofvan i texten införda dokument, men fullt af misstag och ännu felaktigare aftryckt i FLINTENBERGS *Diss. de territorio australi Helsingiæ*, P. 1. pag. 7. Alla dessa dokumenter hafva benäget blifvit till mig utlemnade af Kyrkoherden i Skog, Prosten J. G. ELFSBERG.